

Spreekplicht die het beroepsgeheim zou overstijgen, kan kwetsbare vertrouwensrelaties verstoren

Zwarte school wil voorruit

Ondanks het gelijkekansenbeleid blijkt een gezonde sociale en culturele mix in vele scholen niet haalbaar. Wat nu?

- Katholiek onderwijs wil niet langer vechten tegen zwarte scholen en stelt gelijkekansenbeleid in vraag
- HTI Sint-Antonius in Gent is een katholieke concentratieschool die voorruit wil

Lieve WOUTERS

Een gezonde sociale en culturele mix op de schoolbanken, dat is zonder meer het ideaal. Sterkere leerlingen stuwden zwakkere vooruit. Allochtone leerlingen leren sneller en beter Nederlands. Belgen en niet-Belgen leren al van op de schoolbanken met elkaar omgaan. Met het decreet op de Gelijke Onderwijskansen (GOK) trachtte toenmalig Vlaams minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (Open VLD) in 2002 de ongelijkheid in het onderwijs tegen te gaan, onder meer door voorrangscriteria in te voeren voor bepaalde doelgroepen. Met name die voorrangscriteria liggen nu onder vuur. Ze lijken hun doel te missen.

De topvrouw van het katholiek onderwijs, Mieke Van Hecke, pleitte voor het staken van de strijd tegen concentratiescholen. Als we aanvaarden dat er 'zwarte' scholen zijn, kunnen we sterker inzetten op kwaliteit, luidt de redenering. Een signaal dat menige concentratieschool met applaus ontvangt.

Het Hoger Technisch Instituut Sint-Antonius in Gent evolueerde in dertig jaar tijd van een hoog aangeschreven technische en beroepsschool tot een zogenaamde 'zwarte' school. Kwamen de leerlingen dertig jaar geleden nog afgezakt vanuit Kortrijk voor de zeldzame opleidingen als Verwarmingsinstallaties, zo'n vijftien jaar begon de 'witte vlucht'. Ouders stuurden hun kinderen liever niet naar de almaar meer gekleurde volkswijk Brugse Poort in de drukke stad. Even stond de school op verdwijnen. Luttele jaren voordien waren er nog duizend leerlingen.

Op 200 leerlingen in de beroepsschool van HTI Sint-Antonius zijn er 35 nationaliteiten, maar nauwelijks een Belg. © Kristof Ghyselinck

Het gebouw oogt vermoeid. Een likje verf zou echt geen kwaad kunnen. Directeur Ignace De Baets: „Het gebouw is allerminst geschikt voor de doelgroep waarmee we vandaag werken. De kale, hoge muren en verouderde infrastructuur geven geen onthelend gevoel en dwingen weinig respect af.”

Het stadium van zagen en klagen zijn directie en personeel echter al lang voorbij. „Een tiental jaar geleden drong het besef door dat de toestand onomkeerbaar was. We kozen er toen resoluut voor ons in te zetten voor de zwakkere in de samenleving. In het beroeps secundair hebben we tweehonderd leerlingen, samen van 35 nationaliteiten, maar nauwelijks een autochtone Belg. In de veel kleinere afdeling tech-

nisch secundair zijn er nog wel enkele autochtone leerlingen, maar ook zij komen uit kansarme gezinnen. We proberen er het bes-

Aanvaard zwarte scholen en zet in op meer expertise omtrent onderwijs aan ongeletterde kinderen en leerlingen met trauma's

te van te maken met de middelen die we hebben. Zwarte school of niet, het gaat erom kwaliteit van onderwijs te bieden.”

Financiële kosten voor de ouders werden zoveel mogelijk beperkt

en allerlei initiatieven deden allochtone leerlingen – aanvankelijk voornamelijk Turkse – zich welkom voelen in de school. Ook in het aanbrengen van de leerstof werden andere accenten gelegd. De Baets: „We hebben veel meer aandacht voor taal en letten erop dat instructies duidelijk zijn. We vroegen ons af wanneer leerlingen de leerstof echt verworven hadden en vervingen schriftelijke examens door praktische proeven. Bij de instroom in het zevende jaar merken we dat leerlingen van buitenaf op talig vlak voorsprong hebben. Maar wie uit onze eigen school zoever geraakt, kan best mee. We merken dat we de leerplannen weliswaar halen, maar dat de weg ernaartoe nogal verschilt van andere scholen.”

Directeur De Baets evalueert het GOK-beleid overwegend positief: „We kregen meer werkingsmiddelen en zetten die volledig in op het scheppen van de basisvoorwaarden voor onderwijs: het tegengaan van spijbelen, kinderen op tijd op school krijgen, gedrag bijsturen. Maar je zou al bijna bij iedereen op huisbezoek moeten om ouders echt te betrekken bij de schoolloopbaan van hun kinderen.”

De Baets is vragende partij voor meer expertise op het vlak van onderwijs aan ongeletterde kinderen, leerlingen met een oorlogsverleden of andere trauma's, kortom de populatie van vandaag in een concentratieschool. De noodkreet om meer omkadering en ook morele steun klinkt luid.